Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 278 van 18 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **Ten kantore van advocaat Z. FARID**
Jan Van Rijswijcklaan 279-281/25
2020 ANTWERPEN

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 september 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 september 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Z. FARID.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 6 mei 2026 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 1 september 2026.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 4 september 2026 de beslissing tot impliciete intrekking van het verzoek.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:
"U werd op 1 september 2026 door het Commissariaat-generaal gehoord van 09.35 uur tot 09.45 uur in uw verblijfplaats te 127bis, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is.

Bij KB van 3 december 2025 werd Marokko vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.
U hebt zonder gegronde reden geweigerd vragen te beantwoorden die tijdens het persoonlijk onderhoud van 1 september 2026 werden gesteld, in die mate dat het resultaat van het onderhoud ontoereikend was om een beslissing te kunnen nemen over de gegrondheid van uw verzoek om internationale bescherming.
Immers waar u aanhaalde het persoonlijk onderhoud niet te willen afleggen zonder een advocaat en u stelde dat uw advocaat niet correct op de hoogte was gebracht van uw huidige verblijfplaats zijnde het gesloten centrum 127bis (zie CGVS, p.1-4), merkt het CGVS op dat uit de stukken aanwezig in het administratief dossier blijkt dat zowel u als de advocaat aangemeld in uw dossier op correcte wijze werden opgeroepen en op de hoogte gebracht werden aangaande de datum en tijd van uw onderhoud. Het CGVS stelt voorts vast dat u doelt op de nieuwe advocaat die u zelf had aangesteld en van wie het CGVS pas op de dag van het onderhoud een mail kreeg (zie administratief dossier) waarin hij effectief meldde niet op de hoogte te zijn gesteld omtrent de plaats van uw onderhoud. Echter deze advocaat in kwestie liet nooit eerder zijn tussenkomst registreren waardoor het CGVS in de onmogelijkheid verkeerde hem op de hoogte te stellen van de datum en plaats van het onderhoud en enkel de advocaat die reeds was aangemeld in het dossier informeerde. Bijgevolg blijkt nergens uit dat het CGVS enige fout zou hebben gemaakt aangaande de oproeping en zijn er bijgevolg aldus geen gegronde redenen vast te stellen waarom u niet in staat zou zijn geweest het persoonlijk onderhoud af te leggen.
Overeenkomstig artikel 57/6/5/1, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 verklaar ik dan ook dat uw verzoek om internationale bescherming impliciet is ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6/5/1, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 12, 13 en 15 van de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Verordening (EU) 2024/1348), van de artikelen 41 en 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 2.59 en 2.60 van de RvV-wet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het recht van verdediging en van het beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Na een uiteenzetting van het juridisch kader, geeft verzoeker aan dat de bestreden beslissing steunt op een feitelijke premisse die rechtstreeks wordt tegengesproken door de eigen administratieve stukken. Hij meent daarnaast dat de overplaatsing van Merksplas naar 127bis de effectieve bijstand door de raadsman concreet onmogelijk heeft gemaakt. Verder wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat de administratie verzoeker tegenstrijdige boodschappen heeft gegeven over het bestaan zelf van het onderhoud. Verzoeker vervolgt dat de duur en het verloop van het onderhoud bevestigen dat geen volwaardig inhoudelijk onderzoek heeft plaatsgevonden en stipt aan dat het recht op juridische bijstand praktisch en effectief moet worden beoordeeld. Tot slot meent verzoeker dat het administratief dossier en de geluidsopname noodzakelijk zijn voor een volledig ex nunc onderzoek en stelt dat minstens aanvullende onderzoeksmaatregelen noodzakelijk zijn.

2.2. Stukken

Ter staving van het verzoekschrift wordt gewezen op volgende relevante inventaris waarvan de stukken worden bijgevoegd:
"*Stuk 3. Oproeping voor persoonlijk onderhoud voorzien op 01.09.2026;*
Stuk 4. CGVS – "Annulatie van gehoor" dd. 21.08.2026;
Stuk 5. E-mail van de raadsman aan CGVS/DVZ dd. 01.09.2026 om 08.40 uur, met verzoek tot verplaatsing en melding overplaatsing;
Stuk 6. E-mail CGVS Dispatching dd. 01.09.2026 om 09.43 uur;
Stuk 7. E-mail 127bis Returnoffice dd. 01.09.2026 om 12.01 uur betreffende de niet-tijdige bezorging en annulatie van het interview;
Stuk 8. E-mailverkeer tussen raadsman en terugkeerbegeleiding/CIM dd. 11 en 17.08.2026;
Stuk 9. Beslissing tot verlenging van de vrijheidsberoving tot 07.10.2026".

2.3. Beoordeling

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. Waar verzoeker een schending opwerpt van de artikelen 12, 13 en 15 van de Verordening (EU) 2024/1348), wijst de Raad op artikel 79, tweede lid, van deze Verordening waarin wordt gesteld dat deze verordening van toepassing is vanaf 12 juni 2026. Artikel 79, derde lid, van deze verordening luidt als volgt: "*Deze verordening is van toepassing op de procedure voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die worden ingediend vanaf 12 juni 2026. Vóór die datum ingediende verzoeken om internationale bescherming vallen onder Richtlijn 2013/32/EU.*" Aldus blijkt dat deze verordening nog niet van toepassing is op verzoekers huidig verzoek om internationale bescherming, dat werd ingediend op 6 mei 2026, zijnde vóór 12 juni 2026. Zodoende dient dit beschermingsverzoek nog beoordeeld te worden in het licht van de Richtlijn 2013/32/EU en de nationale (omzettings)bepalingen terzake.

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wijst de Raad erop dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.4. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/5/1, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet, ingevoegd bij artikel 65 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (BS 19 juni 2026), en luidt als volgt:

"§ *1. Een verzoek om internationale bescherming wordt als impliciet ingetrokken verklaard door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen indien:*

1° de verzoeker, zonder geldige reden overgemaakt binnen de door de Koning bepaalde redelijke termijn, een persoonlijk onderhoud niet heeft bijgewoond, hoewel hij of zij daartoe verplicht was, of, zonder gegronde reden, heeft geweigerd vragen te beantwoorden tijdens het onderhoud, waardoor de resultaten van dat onderhoud ontoereikend zijn om een beslissing te kunnen nemen over de gegrondheid van het verzoek;"

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van dit artikel 57/6/5/1, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

"*Verordening (EU) 2024/1348 is vanaf 12 juni 2026 van toepassing op de procedure voor de verlening van inter nationale bescherming met betrekking tot verzoeken die zijn ingediend vanaf 12 juni 2026. Vóór 12 juni 2026 in gediende verzoeken om internationale bescherming blijven vallen onder Richtlijn 2013/32/EU.*
Impliciete intrekkingen van een verzoek om internationale bescherming zullen daarom worden geregeld door Richtlijn 2013/32/EU zoals omgezet in het nieuwe artikel 57/6/5/1 indien het verzoek vóór 12 juni 2026 is ingediend of door artikel 41 van Verordening (EU) 2024/1348 indien het verzoek vanaf 12 juni 2026 is ingediend. Verordening (EU) 2024/1348 geeft een exhaustieve opsomming van de situaties waarin een verzoek om internationale bescherming geacht wordt impliciet te zijn ingetrokken.
Artikel 28, lid 1, van Richtlijn 2013/32/EU laat de lid staten de ruimte om te bepalen in welke situaties zij kunnen aannemen dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt zijn verzoek impliciet heeft ingetrokken. Richtlijn 2013/32/EU geeft twee soorten situaties als voorbeeld (artikel 28, lid 1, alinea 2, onder a) en b), van Richtlijn 2013/32/EU). Deze situaties waren opgenomen in artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 4° en 5°

van de Vreemdelingenwet, zoals ingevoegd bij de wet van 21 november 2017). De in artikel 28, lid 1, van Richtlijn 2013/32/EU bedoelde situaties sluiten echter andere situaties waarnaar de lidstaten in hun nationale recht kunnen verwijzen, niet uit.
Zonder afbreuk te doen aan de omzetting van artikel 28, lid 1, van Richtlijn 2013/32/EU en binnen de grenzen van wat deze bepaling toestaat, heeft artikel 57/6/5/1 tot doel het kader dat van toepassing is op verzoeken om internationale bescherming die zijn ingediend vóór 12 juni 2026, meer in overeenstemming te brengen met het kader dat van toepassing is op verzoeken om internationale bescherming die zijn ingediend vanaf 12 juni 2026, wat betreft de impliciete intrekking van verzoeken om internationale bescherming.
Deze benadering heeft zowel betrekking op de procedure als zodanig als op de benaming van de beslissing waarbij de impliciete intrekking van het verzoek wordt vastgesteld. In het bijzonder zal er in geval van een impliciete intrekking van een verzoek dat vóór 12 juni 2026 is ingediend, niet langer sprake zijn van een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, maar van een beslissing waarbij het verzoek als impliciet ingetrokken wordt verklaard.
(…)
Artikel 57/6/5/1, § 1, 1°, verwijst ook naar de situatie waarin de verzoeker zonder gegronde reden heeft geweigerd te antwoorden op vragen die tijdens het persoonlijk onderhoud werden gesteld, en wel in die mate dat het resultaat van het onderhoud het niet mogelijk maakte om een beslissing te nemen over de gegrondheid van het verzoek.
Artikel 4, lid 1 van Verordening (EU) 2024/1347 bepaalt dat de verzoeker alle elementen waarover hij beschikt die zijn verzoek om internationale bescherming staven (waaronder zijn verklaringen – zie lid 2, a) van dit artikel 4), moet verstrekken en dat hij daartoe onder meer volledig moet meewerken met de beslissingsautoriteit.
De verzoeker die zich in de tweede situatie bevindt als bedoeld in artikel 57/6/5/1, § 1er, 1°, voldoet niet aan zijn plicht tot medewerking. Wanneer een dergelijke weigering om de gestelde vragen te beantwoorden wordt vastgesteld, stelt het Commissariaat-generaal de verzoeker zoveel mogelijk in kennis van de gevolgen van deze weigering. Hieruit volgt dat alleen weigeringen om vragen te beantwoorden tijdens onderhouden die plaatsvinden vanaf 12 juni 2026 onder deze tweede situatie van artikel 57/6/5/1, § 1, 1° kunnen vallen."

In dit verband kan dienstig worden gewezen op artikel 28 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32/EU) (cf. 2.3.2.) dat als volgt luidt:

"*Procedure ingeval het verzoek impliciet wordt ingetrokken of ingeval impliciet van het verzoek wordt afgezien*

1. Wanneer er een gegronde reden is om aan te nemen dat verzoeker zijn verzoek impliciet heeft ingetrokken of dat hij impliciet van dit verzoek heeft afgezien, zorgen de lidstaten ervoor dat de beslissingsautoriteit beslist om hetzij de behandeling van het verzoek te beëindigen ofwel, mits zij het verzoek op basis van een toereikend onderzoek ten gronde overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 2011/95/EU als ongegrond beschouwt, het verzoek af te wijzen.
De lidstaten kunnen met name aannemen dat de verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming impliciet heeft ingetrokken of dat hij er impliciet van heeft afgezien wanneer is vastgesteld dat:

a) hij heeft nagelaten te antwoorden op verzoeken informatie te verstrekken die van wezenlijk belang is voor zijn verzoek zoals bedoeld in artikel 4 van Richtlijn 2011/95/EU, dan wel dat hij niet is verschenen voor een persoonlijk onderhoud zoals bedoeld in de artikelen 14 tot en met 17 van deze richtlijn, tenzij hij binnen een redelijke tijd aantoont dat zulks te wijten was aan omstandigheden waarop hij geen invloed heeft;
b) hij is verdwenen, of wanneer is vastgesteld dat hij de plaats waar hij verbleef of werd vastgehouden, zonder toestemming heeft verlaten zonder binnen een redelijke termijn contact met de bevoegde autoriteit op te nemen, dan wel wanneer hij niet binnen een redelijke termijn heeft voldaan aan zijn meldingsplicht of aan andere verplichtingen tot kennisgeving, tenzij hij aantoont dat zulks te wijten was aan omstandigheden waarop hij geen invloed heeft.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat een verzoeker die zich opnieuw bij de bevoegde autoriteit meldt nadat een beslissing om de behandeling van zijn verzoek te beëindigen is genomen zoals bedoeld in lid 1 van dit artikel, het recht heeft te verzoeken dat zijn verzoek opnieuw in behandeling wordt genomen of om een nieuw verzoek te doen dat niet onderworpen is aan de in de artikelen 40 en 41 bedoelde procedure.
De lidstaten kunnen een tijdslimiet van ten minste negen maanden vaststellen waarna een verzoek niet langer opnieuw in behandeling kan worden genomen of waarna het nieuwe verzoek mag worden behandeld als een volgend verzoek en aan de in de artikelen 40 en 41 bedoelde procedure mag worden onderworpen.
De lidstaten kunnen bepalen dat de zaak van de verzoeker slechts éénmalig opnieuw in behandeling kan worden genomen.
De lidstaten zorgen ervoor dat een dergelijke persoon niet wordt verwijderd in strijd met het beginsel van non-refoulement.

De lidstaten kunnen de beslissingsautoriteit toestaan de behandeling van het verzoek te hervatten in de fase waarin deze werd beëindigd.
3. Dit artikel doet geen afbreuk aan Verordening (EU) nr. 604/2013."

2.3.5. Verzoeker is het niet eens met verweerders oordeel dat er geen gegronde reden bestond om het onderhoud niet verder af te leggen gezien verzoeker en zijn advocaat volgens het CGVS "op correcte wijze" werden opgeroepen en "nergens" uit blijkt dat er een fout werd gemaakt inzake de oproeping.
Er wordt in dit verband gewezen op de stukken toegevoegd aan het verzoekschrift waaruit blijkt dat deze motivering van de commissaris-generaal moeilijk verenigbaar is met de voorgelegde stukken. Verzoeker voert aan dat het CGVS zelf reeds op 21 augustus 2026 een formele "ANNULATIE VAN GEHOOR" had opgesteld (stuk 4 van het verzoekschrift) waarin zonder voorbehoud wordt vermeld dat het gehoor van 1 september 2026 wegens een administratieve wijziging werd geannuleerd en dat verzoeker later opnieuw zou worden opgeroepen. Dit stuk raakt volgens verzoeker rechtstreeks aan de draagkracht van de bestreden beslissing. Indien een verzoeker door dezelfde beslissingsautoriteit schriftelijk wordt meegedeeld dat een onderhoud is geannuleerd en dat een nieuwe oproeping zal volgen, kan een later toch georganiseerd onderhoud niet zonder meer worden behandeld alsof er een volkomen reguliere en ondubbelzinnige oproepingssituatie bestond, aldus verzoeker. Er wordt in het verzoekschrift vervolgd dat de tegenstrijdigheid nog scherper wordt door het stuk 7 toegevoegd aan het verzoekschrift waaruit blijkt dat de Returnoffice van 127bis op 1 september 2026 om 12.01 uur schriftelijk bevestigt dat de uitnodiging niet tijdig aan verzoeker kon worden bezorgd en dat het interview daarom werd geannuleerd met de mededeling dat het CGVS een nieuwe datum zou bepalen. Dit is naar mening van verzoeker een contemporane administratieve vaststelling van de dienst die verantwoordelijk was voor de praktische informatieverstrekking aan de vastgehouden verzoeker.
Er wordt in het verzoekschrift geconcludeerd dat het CGVS de vraag of verzoeker "zonder gegronde reden" weigerde verder te antwoorden bijgevolg niet zorgvuldig kon beantwoorden zonder deze stukken en de daaruit blijkende administratieve verwarring uitdrukkelijk te wegen wat de bestreden beslissing niet doet.

2.3.6. De Raad wijst vooreerst op volgende in casu relevante bepalingen.

Artikel 13/1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003) luidt als volgt:
"Het gehoor vindt plaats in omstandigheden die een passende geheimhouding waarborgen.
Het gehoor vindt slechts plaats in aanwezigheid van de ambtenaar, de asielzoeker, en, in voorkomend geval, een tolk, de advocaat van de asielzoeker en één enkele vertrouwenspersoon.
De ambtenaar kan niettemin de aanwezigheid van andere personen die niet voldoen aan de voorwaarden om op te treden als vertrouwenspersoon aanvaarden wanneer de aanwezigheid van één van hen noodzakelijk lijkt om tot een adequaat onderzoek van de aanvraag over te gaan. Deze personen komen niet tussen tijdens het gehoor, maar hebben de mogelijkheid om mondelinge opmerkingen te formuleren op het einde van het gehoor binnen het kader dat wordt bepaald door de ambtenaar die het gehoor afneemt.
Om redenen eigen aan het onderzoek van de aanvraag of om vertrouwelijkheidsredenen, kan de ambtenaar zich verzetten tegen de aanwezigheid van de vertrouwenspersoon op het gehoor.(…)"

Artikel 19 van voormeld koninklijk besluit luidt als volgt:
"§ 1. De asielzoeker kan zich tijdens de behandeling van zijn aanvraag bij het Commissariaat-generaal laten bijstaan door een advocaat of een vertrouwenspersoon.
De advocaat of de vertrouwenspersoon kan het gehoor van de asielzoeker bijwonen. Elke verstoring van het gehoor zal door de ambtenaar onmiddellijk worden gemeld aan zijn functionele overste en worden genoteerd in de notities van het gehoor.
Onder voorbehoud van artikel 57/1, § 3, tweede lid, van de wet belet de afwezigheid van de advocaat of van de vertrouwenspersoon de ambtenaar niet de asielzoeker persoonlijk te horen.
§ 2. De advocaat of de vertrouwenspersoon komt niet tussen tijdens het gehoor, maar heeft de mogelijkheid mondelinge opmerkingen te formuleren op het einde van het gehoor.
Het is de voogd, die overeenkomstig de Voogdijwet is aangewezen om de niet-begeleide minderjarige tijdens het gehoor bij te staan, toegestaan vragen te stellen en opmerkingen te maken binnen het kader dat wordt bepaald door de ambtenaar die het gehoor afneemt."

Artikel 23 van de richtlijn 2013/32/EU bepaalt inzake onder meer de bijstand van een advocaat het volgende:
"1. De lidstaten zorgen ervoor dat een juridische adviseur of andere raadsman die door het nationale recht als zodanig is erkend of toegelaten en die de verzoeker overeenkomstig de bepalingen van het nationale recht bijstaat of vertegenwoordigt, toegang heeft tot de informatie in het dossier van de verzoeker op grond waarvan een beslissing is of zal worden genomen.
De lidstaten kunnen een uitzondering maken wanneer de openbaarmaking van informatie of bronnen de nationale veiligheid, de veiligheid van de organisaties of personen die de informatie hebben verstrekt dan wel

de veiligheid van de perso(o)n(en) op wie de informatie betrekking heeft, in gevaar zou brengen, of wanneer het belang van het onderzoek in verband met de behandeling van verzoeken om internationale bescherming door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten of de internationale betrekkingen van de lidstaten zouden worden geschaad. In der gelijke gevallen moeten de lidstaten:
a) die informatie of bronnen beschikbaar stellen aan de in hoofdstuk V bedoelde autoriteiten; en
b) in het nationale recht procedures vaststellen die waarborgen dat het recht van verweer van de verzoeker geëerbiedigd wordt.
In verband met punt b) kunnen de lidstaten met name toegang verlenen tot die informatie of bronnen aan juridische adviseurs of andere raadslieden die aan een veiligheidscontrole werden onderworpen, voor zover de informatie relevant is voor de behandeling van het verzoek of voor het nemen van een beslissing tot intrekking van internationale bescherming.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat de juridische adviseur of andere raadsman die de verzoeker bijstaat of vertegenwoordigt, toegang heeft tot gesloten ruimten, zoals accommodaties voor bewaring en transitzones, om met de verzoeker te kunnen overleggen, overeenkomstig artikel 10, lid 4, en artikel 18, lid 2, onder b) en c), van Richtlijn 2013/33/EU.
3. De lidstaten staan een verzoeker toe zich bij het persoon lijke onderhoud te laten vergezellen door een juridische adviseur of andere raadsman die door het nationale recht als zodanig is erkend of toegelaten. De lidstaten kunnen bepalen dat de juridisch adviseur of andere raadsman pas aan het einde van het persoonlijke onderhoud het woord kan nemen.
4. Onverminderd dit artikel of artikel 25, lid 1, onder b), kunnen de lidstaten regels vaststellen betreffende de aanwezigheid van een juridische adviseur of andere raadsman bij elk onderhoud in de procedure.
De lidstaten kunnen verlangen dat de verzoeker aanwezig is bij het persoonlijke onderhoud, zelfs als hij naar nationaal recht door een juridische adviseur of raadsman wordt vertegenwoordigd, en kunnen verlangen dat de verzoeker de vragen zelf beantwoordt.
Onverminderd artikel 25, lid 1, onder b), belet de afwezigheid van de juridische adviseur of andere raadsman de bevoegde autoriteit niet de verzoeker persoonlijk te horen."

2.3.7. In casu blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat het CGVS, na eerdere oproepingen van 4 augustus 2026 aan onder meer verzoeker te Merksplas voor een persoonlijk onderhoud op 1 september 2026, op 21 augustus 2026 verzoeker na diens overplaatsing te Steenokkerzeel (Transitcentrum 127bis) opnieuw heeft opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 1 september 2026 om 9.00u.
Verder bevindt zich er in het administratief dossier tevens een brief van het CGVS van 21 augustus 2026 omtrent de "ANNULATIE VAN GEHOOR" waarin verzoeker wordt meegedeeld dat "*als gevolg van een administratieve wijziging*" "*het gehoor voorzien op 01/09/2026 geannuleerd*" wordt en verzoeker "*op een latere datum*" zal worden opgeroepen zonder dat uit de inhoud van deze annulatiebrief kan worden afgeleid op welke oproepingsbrief deze betrekking heeft.
Aldus dient de Raad vast te stellen dat zowel de oproepingsbrieven van 21 augustus 2026 als de brief ter annulatie van het gehoor op éénzelfde datum werden opgesteld, waarbij het voor de Raad op basis van de voorliggende stukken niet mogelijk is om na te gaan in welke volgorde deze aan verzoeker werden betekend.

De Raad stipt hierbij aan dat er zich in het administratief dossier bijgebracht door verweerder overigens geen betekende versie bevindt van de oproeping van 21 augustus 2026.
Evenwel brengt verzoeker zelf een betekende versie van deze oproeping bij waaruit blijkt dat deze oproeping verzoeker echter pas werd betekend op "1/09/202" om "10:50", aldus na het persoonlijk onderhoud van 09.35-09.45. In dit verband moet de Raad tevens vaststellen dat om 12.01 uur diezelfde dag op 1 september 2026, dus nadat het korte persoonlijk onderhoud reeds had plaatsgevonden, verzoekers (huidige alsook voorafgaande) raadsman(nen) een e-mail ontving(en) van de Returnoffice van het centrum 127bis, waarin uitdrukkelijk wordt aangegeven dat de uitnodiging voor het CGVS-interview "*niet tijdig*" aan verzoeker kon worden bezorgd, "*waardoor het interview van vandaag werd geannuleerd*" met de mededeling dat het CGVS een nieuwe datum zou vastleggen (cf. stuk 7 van het verzoekschrift).
In het licht van deze omstandigheden, kan niet vastgesteld worden dat verzoeker rechtsgeldig en tijdig werd opgeroepen voor het persoonlijk onderhoud van 1 september 2026 en kan niet worden uitgesloten dat er terecht verwarring ontstond over het al dan niet doorgaan van het persoonlijk onderhoud hetgeen ertoe heeft geleid dat verzoeker niet in staat was om de bijstand van zijn nieuwe raadsman te genieten op dit persoonlijk onderhoud niettegenstaande uit de geciteerde bepalingen van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 volgt dat verzoekers om internationale bescherming zich tijdens het persoonlijk onderhoud kunnen laten bijstaan door een advocaat. De Raad stipt aan dat het recht om zich te laten bijstaan door een advocaat een essentieel onderdeel is van de rechten van de verdediging (cf. 2.3.6.). Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt overigens dat verzoeker reeds voor aanvang van de opname aangaf het onderhoud niet te willen doen zonder advocaat en dit meermaals zo heeft bevestigd (persoonlijk onderhoud, p. 2-3).

2.3.8. De Raad kan verder enkel vaststellen dat de commissaris-generaal niet verschenen noch vertegenwoordigd was ter terechtzitting. De commissaris-generaal heeft dan ook geen verdere duidelijkheid kunnen bieden omtrent de vastgestelde verwarrende communicatie omtrent de oproepingsbrieven en

annulatiebrief, allen opgesteld op dezelfde datum, noch brengt hij concrete elementen naar voor, op grond waarvan de Raad genoegzaam kan vaststellen dat de afwezigheid van de raadsman tijdens het persoonlijk onderhoud te wijten is aan een gebrek aan diligent handelen van verzoeker. Verzoeker kan zodoende in de huidige stand van zaken gevolgd worden in zijn betoog dat wanneer de administratie aan een weigering om vragen te beantwoorden het zwaarste procedurele gevolg verbindt, zij op zorgvuldige en feitelijk juiste wijze moet onderzoeken of de weigering zonder gegronde reden gebeurde en of de voorwaarden voor een impliciete intrekking zijn vervuld waarbij dat onderzoek niet kan worden losgemaakt van de concrete omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud werd georganiseerd onder meer wat betreft de administratieve omstandigheden in casu en de voorafgaand meegedeelde annulatie.

2.4. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing is aangetast door een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan hersteld worden. Bijgevolg moet de bestreden beslissing in toepassing van artikel 2.60 van de RvV-wet worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 september 2026 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken op achttien september tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	H. CALIKOGLU